

hold, så kræver det folkeafstemninger. Så kræver det, at de bliver ændret ved en folkeafstemning. Det synes jeg er godt og fornuftigt.

Så spørger jeg hr. Ove Fich: Hvis nu man så allerede i regeringens oplæg til regeringskonferencen ændrer eller diskuterer de her områder, bør vi så ikke i respekt for netop det, hr. Ove Fich sagde om, at tingene kun kunne ændres ved folkeafstemning, holde en vejledende folkeafstemning inden regeringskonferencen om, hvorvidt man skulle debattere de her områder, eventuelt lægge op til ændringer af de her forbehold? Det svarede hr. Ove Fich ikke på.

Den anden ting, jeg gerne vil høre hr. Ove Fich om, er, når vi så taler om substansen i de her såkaldte forbehold: Er det ikke rigtigt, at svenskerne har tiltrådt Maastricht-Traktaten uden såkaldte forbehold? Og er det ikke rigtigt, at der i Sverige, hvis svenskerne skal tiltræde ØMU'ens tredje fase, skal være en ny beslutning i Sverige om, hvorvidt de ønsker at tiltræde ØMU'ens tredje fase? Kan hr. Ove Fich ikke svare på, om det er rigtigt? Det er jo sådan, landet ligger.

Det betyder jo reelt, at vi også her i Danmark, uanset hvad vi havde skrevet i en Edinburgh-Aftale, havde mulighed for selvstændigt at træffe en ny beslutning om, hvorvidt vi ønskede at deltage i ØMU'ens tredje fase. Og det viser selvfølgelig lidt af hulheden i al den debat, vi har haft i Danmark, hvor man jo har gjort sig til talsmand for, at vi har egentlige forbehold.

Vi har nogle rettigheder til at sige nej på nogle områder. De rettigheder havde vi jo allerede i forbindelse med Maastricht-Traktaten. Det nye og det afgørende og det gode ved Edinburgh-Aftalen og den diskussion, der var omkring den, var jo så netop, at man indefra forpligtede sig til, at når tingene skulle ændres, skulle det ske ved en folkeafstemning. Man forpligtede sig fra politisk hold til at spørge befolkningen, men det er jo dér, hvor der virkelig er flugt fra de ting, man har lovet tidligere. Og det er jo hele problemet ved den debat, vi har omkring de fire såkaldte forbehold.

Formanden:

Hr. Ove Fich og derefter fru Charlotte Antonsen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige:

Punkt 1. Jeg vil ikke blande mig i den interne svenske debat om det punkt, der her bliver rejst.

Punkt 2. Det er min opfattelse, at Danmark kan blande sig i alle diskussionerne på regeringskonferencen, også de steder, hvor der er danske forbehold. Men det ændrer jo ikke noget ved, at hvis der på et tidspunkt skal ske ændringer i de danske forbehold, skal der naturligvis være folkeafstemning i Danmark.

Og så til hr. Keld Albrechtsen, som jo altså desværre ikke må få ordet til en kort bemærkning nu, men jeg er sikker på, at hr. Keld Albrechtsen vil få det senere, vil jeg gerne sige: Hr. Keld Albrechtsen krøb udenom. Det centrale spørgsmål er: Vil Enhedslisten være med til at ratificere udvidelsen med central- og østeuropæiske lande den dag, det måtte stå på dagsordenen her i Folketinget – ja eller nej?

Vil Enhedslisten stemme ja til f.eks. et forslag om, at miljøspekterne skal ind på alle dele af Maastricht-Traktaten, altså på landbrugsområdet, transportområdet osv.?

Og så til sidst må jeg undre mig lidt over, at hr. Keld Albrechtsen kan sige, at forbeholdene er ikkeeksisterende, men man vil alligevel sikre dem. Jeg har ikke før oplevet, hvorledes man sikrer noget, man ikke mener eksisterer.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre er tilfreds med udenrigsministerens afvisning af at gøre forsøg på at sikre, at de danske undtagelser bliver en del af den kommende EU-Traktat.

Når Danmark ikke rejser spørgsmålet på regeringskonferencen, er der selvfølgelig heller ikke andre lande, der vil gøre det, og dermed er der for os at se ingen risiko for, at undtagelserne bliver traktatfæstede.

Det ville da også være et helt absurd krav at bede om en traktatfæstelse af de danske undtagelser. De danske undtagelser er et dansk anliggende. De danske undtagelser kan ændres ensidigt på dansk initiativ, og det er væsentligt at fastholde. De danske undtagelser kan ændres ved en dansk folkeafstemning.

Hvis undtagelserne, som Enhedslisten lægger op til, skulle traktatfæstes, ville vi komme i den absurde situation, at man først skulle holde en folkeafstemning her i landet, om man fortsat ønskede at have de fire forbehold, og derefter skulle man så se, at alle de andre lande skulle ratificere denne ændrede danske opfattelse. Jeg tror ikke, at det er et ønske, som danskerne deler med Enhedslisten, at man skal have en så kompliceret procedure. Det, der er det unikke ved undtagelserne, er, at de er ensidigt danske.